

K J S

King James bibeln på svenska
[Filipperbrevet]

Kapitel 1

1 Paulus och Timoteus, Jesu Kristi tjänare, till alla de heliga i Kristus Jesus som är i Filippi, med församlingsledare och församlingstjänare:
2 *Vare* nåd åt er, och frid, från Gud vår Fader, och *från* Herren Jesus Kristus.
3 Jag tackar min Gud vid varje minne av er,
4 Alltid i alla mina böner för er alla, bedjande med glädje,
5 Över er gemenskap i evangeliet från första dagen till nu;
6 Varande försäkrad om just denna sak, att han som har påbörjat ett gott verk i er skall genomföra *det* intill Jesu Kristi dag:
7 Såsom det är rätt av mig att tänka så om er alla, ty jag har er i mitt hjärta; sedan ni alla, både i mina bojour, och i evangeliets försvar och befastande, är delaktiga av min nåd.
8 Ty Gud är mitt vittne, hur mycket jag längtar efter er alla i Jesu Kristi hjärtelag.
9 Och jag ber om detta, att er kärlek må överflöda ytterligare mer och mer i kunskap och *i* all bedömning;
10 Att ni må samtycka till de ting som är bäst; att ni må vara uppriktiga och utan anstöt intill Kristi dag;
11 Varande fyllda med frukterna av rättfärdighet, vilken kommer av Jesus Kristus, till Guds ära och pris.
12 Men jag vill att ni skulle förstå, bröder, att de ting *som hände* mig snarare har lett till evangeliets främjande;
13 Så att mina bojour i Kristus blir manifesterade i hela palatset, och på alla andra *platser*;
14 Och många av bröderna i Herren, havande blivit trosvissa av mina bojour, är än mycket mer frimodiga att tala ordet utan rädsla.
15 Visserligen predikar även somliga Kristus i avund och tävlan; men somliga också i välvilja:

16 Den ene predikar Kristus av stridslustnad, oäkta, inbillande sig att tillfoga bedrövelse till mina bojour:
17 Men den andre av kärlek, vetande att jag är tillsatt för evangeliets försvar.
18 Än sen? På alla vis, antingen för syns skull, eller i sanning, *så* blir Kristus dock predikad; och i det glädjer jag mig, ja, och *jag* kommer glädja mig.
19 Ty jag vet att detta skall vändas till min räddning genom er bön, och *genom* bidraget av Jesu Kristi Ande,
20 I enlighet med min ivriga förväntan och *mitt* hopp, att jag inte kommer komma på skam i något, utan *att* med all frimodighet, som alltid, *så* skall Kristus också nu bli förhärligad i min kropp, vare sig genom liv, eller genom död.
21 Ty att leva för mig *är* Kristus, och att dö *är en* vinst.
22 Och om jag lever i köttet, *är* detta mitt arbetes frukt: dock vet jag inte vad jag skall välja.
23 Ty jag är trängd mellan två, havande en längtan att bryta upp, och att vara hos Kristus; vilket är långt bättre:
24 Likväl, att stanna kvar i köttet *är* mer önskvärt för er.
25 Och havande denna övertygelse, jag vet att jag kommer stanna och fortsätta med er alla, för ert främjande och *för er* trosglädje;
26 Att er glädje må bli än mer överflödande för mig i Jesus Kristus, genom *att jag* återigen kommer till er.
27 Låt endast ert levnadssätt vara passande Kristi evangelium: att vare sig jag kommer och träffar er, eller är frånvarande, jag må höra om er, att ni står fasta i en ande, med ett sinne, kämpande tillsammans för evangeliets tro;
28 Och varande ej i något skrämnda av era motståndare: vilket för dem är ett tydligt tecken på undergång, men för er på räddning, och det från Gud.
29 Ty åt er är det givet för Kristi skull,

inte endast att tro på honom, utan också att lida för hans skull;
30 Havande samma konflikt som ni såg i mig, och nu hör *är* i mig.

Kapitel 2

1 Om *det* därför *finns* någon uppmuntran i Kristus, om någon tröst av kärlek, om någon gemenskap i Anden, om någon medkänsla och barmhärtighet,

2 Fyll min glädje, *genom* att ni är likasinnade, havande samma kärlek, *varande* samstämmiga, av ett sinne.

3 *Låt* ingenting *ske* av tävlan eller av fåfänglig ära; utan *låt* var och en i anspråkslöshet akta andra högre än sig själv.

4 *Låt* inte var och en tänka på sina egna ting, utan var och en också *på* andras ting.

5 *Låt* detta sinne vara i er, som också var i Kristus Jesus:

6 Vilken, *varande* i Guds skepnad, inte ansåg det ett rån att vara jämlik Gud:

7 Men han sänkte sig själv, och tog på sig en tjänares skepnad, och blev gjord i människolikhet:

8 Och *varande* funnen i skepnaden som en människa, ödmjukade han sig, och blev lydig ända till döden, ja *ända till* döden på korset.

9 Därför har Gud också höjt upp honom, och givit honom ett namn vilket är över alla namn:

10 Att varje knä skulle böja sig vid Jesu namn, *ting* i himlen, och *ting* på jorden, och *ting* under jorden;

11 Och *att* var tunga skulle erkänna att Jesus Kristus *är* Herre, Gud Fadern till ära.

12 Därför, mina älskade, såsom ni alltid har lydit, inte endast såsom i min närvaro, men nu mycket mer i min frånvaro, slutför er räddning med fruktan och bävan.

13 Ty det är Gud som verkar i er, både att vilja och att göra efter *hans* goda behag.

14 Gör allting utan klagande och tvistande:

15 Att ni må vara oklanderliga och oförargliga, Guds söner, oförvitliga, ibland ett förvrängt och korrupt folk, bland vilka ni skiner som ljus i världen;
16 Hållande fram livets ord; att jag må glädja mig på Kristi dag, att jag inte har sprungit förgäves, ej heller arbetat förgäves.

17 Ja, och om jag offras för er tros offer och tjänst, är jag glad, och gläder mig med er alla.

18 Av samma anledning är också ni glada, och gläder er med mig.

19 Men jag litar till Herren Jesus att inom kort sända Timoteus till er, att också jag må bli uppmuntrad, när jag *får* veta om ert tillstånd.

20 Ty jag har ingen likasinnad man, som *så* naturligt har omsorg för ert tillstånd.

21 Ty alla söker sitt eget, ej de ting som tillhör Jesus Kristus.

22 Men ni känner till hans trovärdighet, att han som en son med *sin* far, har tjänat med mig i evangeliet.

23 Därför hoppas jag att sända honom snarast, så snart jag ska se hur det blir med mig.

24 Men jag litar till Herren att också jag själv skall komma snart.

25 Ändå fann jag det nödvändigt att skicka Epafroditus till er, min broder, och följeslagare i arbetet, och medsoldat, men er budbärare, och han som tjänade efter mina behov.

26 Ty han längtade efter er alla, och var bedrövad, eftersom ni hade hört att han hade varit sjuk.

27 Ty han var verkligen sjuk, nära döden: men Gud förbarmade sig över honom; och inte bara över honom, utan också över mig, att jag inte skulle få sorg på sorg.

28 Därför sände jag honom än mer omsorgsfullt, att ni må glädja er när ni återigen ser honom, och att jag må vara

mindre sorgsen.

29 Tag därför emot honom i Herren med all glädje; och håll sådana i högt anseende:

30 Ty på grund av arbetet i Kristus var han nära döden, ej aktande på sitt *eget* liv, att han skulle fylla upp avsaknaden av er tjänst mot mig.

Kapitel 3

1 Slutligen, mina bröder, gläd er i Herren. Att skriva samma saker till er, *är* sannerligen inte tröttsamt för mig, utan *det är* tryggt för er.

2 Akta er för hundar, akta er för onda arbetare, akta er för omskärarna.

3 Ty vi är omskärelsen, som tillber Gud i anden, och gläder oss i Kristus Jesus, och inte har någon tilltro till köttet.

4 Även om också jag skulle kunna ha tilltro till köttet. Om någon annan tror att han har något i köttet som han skulle kunna lita till, *har* jag ännu mer:

5 Omskuren den åttonde dagen, av Israels folk, *av* Benjamins stam, en Hebré av Hebreer; när det gäller lagen, en Farisé;

6 När det gäller iver, förföljande församlingen; när det gäller den rättfärdighet som är i lagen, oklanderlig.

7 Men de ting *som* för mig var vinning, de räknade jag för Kristus *som* förlust.

8 Ja utan tvekan, och jag räknar allt *som* blott förlust för den överlägsna kunskap om Kristus Jesus min Herre: för vilken jag har förlorat allt, och räknar det *som* enbart dynga, att jag skulle vinna Kristus,

9 Och skulle bli funnen i honom, ej havande min egen rättfärdighet, som är av lag, utan den som är genom Kristi tro, den rättfärdighet som är av Gud genom tro:

10 Att jag må känna honom, och hans uppståndelses kraft, och samhörigheten med hans lidanden, blivande formad till hans död;

11 Om jag så kunde nå fram till de dödas uppståndelse.

12 Inte som om jag redan hade nått dit, eller redan var fullkomnad: utan jag jagar, om jag må fånga det för vilket jag också är fångad av Kristus Jesus.

13 Bröder, jag betraktar mig inte *som om* att *jag* hade gripit det: utan en enda sak *gör jag* , glömmande det som är bakom, och sträckande *mig* mot de ting som ligger framför,

14 Jag jagar mot mållinjen mot Guds höga kallelse belöning i Kristus Jesus.

15 Låt oss alltså, så många som är fullkomliga, vara av detta sinne: och om ni i någon sak är annorlunda sinnade, skall Gud även uppenbara detta för er.

16 Dock, låt oss vandra efter samma regel, dit vi har nått, låt oss tänka samma sak.

17 Bröder, var tillsammans mina efterföljare, och ge akt på dem som vandrar så såsom ni har oss som förebild.

18 (Ty många vandrar, om vilka jag ofta har berättat, och nu även gråtande berättar för er, *att de är* Kristi kors fiender:

19 Vilkas slut *är* undergång, vilkas Gud *är* deras buk, och *vilkas* ära *är* i deras skam, vilka tänker jordliga ting.)

20 Ty vårt medborgarskap är i himlen; varifrån vi också väntar på Frälsaren, Herren Jesus Kristus:

21 Som kommer förvandla vår förnedringskropp, att den ska göras lik hans härliga kropp, efter den kraft varmed han även förmår att underkuva alla ting under sig själv.

Kapitel 4

1 Därför, mina bröder, kärt älskade och efterlängtade, min glädje och krona, stå så fasta i Herren, *mina* kära älskade.

2 Jag ber Evodia, och *jag* ber Syntyke, att de vara av samma sinne i Herren.

3 Och jag ber också dig, sanne medarbetare, hjälp de kvinnor som arbetade med mig i evangeliet, med Klemens också, och *med* mina andra

medarbetare, vilkas namn *är* i livets bok.

4 Gläd er alltid i Herren: *och* åter säger jag, Gläd er.

5 Låt ert saktmod bli känt för alla människor. Herren *är* nära.

6 Var inte oroliga för något; utan låt i alla ting era önsknings bli kända för Gud, genom åkallan och bön med tacksägelse.

7 Och Guds frid, som övergår allt förstånd, skall bevara era hjärtan och sinnen genom Kristus Jesus.

8 Slutligen, bröder, allt som är sant, allt som *är* uppriktigt, allt som *är* rätt, allt som *är* rent, allt som *är* ljuvligt, allt som *är* uppskattat; *och* om *det finns* någon god egenskap, och om *det finns* något lovvärt, tänk på det.

9 Dessa ting, som ni både har lärt er, och mottagit, och hört, och sett i mig, gör *så*: och fridens Gud skall vara med er.

10 Men jag gladde mig storligen i Herren, att er omsorg för mig nu till slut har livats upp igen; i detta var ni också *tidigare* omsorgsfulla, men ni saknade tillfälle.

11 Inte som att jag *nu* talar utifrån ett behov: ty jag har lärt mig, i vilket tillstånd jag än befinner *mig i*, att vara nöjd.

12 Jag känner till både att vara ringa, och jag känner till att överflöda: överallt och i alla ting är jag undervisad både att vara mätt och att vara hungrig, både att ha överflöd och att lida brist.

13 Jag kan göra alla ting genom Kristus som ger mig styrka.

14 Men ni har gjort väl, att ni tog del i mitt lidande.

15 Nu vet ni Filipper också, att i evangeliets början, då jag lämnade Makedonien, *att* ingen församling var delaktig med mig i fråga om givande och mottagande, utan endast ni.

16 Ty även i Thessalonika skickade ni en gång och igen till mitt behov.

17 Inte eftersom jag önskar en gåva: utan jag önskar frukt som må överflöda på ert konto.

18 Men jag har allt, och överflödar: jag

har blivit fylld, havande av Epafroditus fått de ting *som skickades* från er, en välluktande doft, ett accepterat offer, välbehagligt för Gud.

19 Men min Gud skall tillgodose alla era behov enligt hans rikedomar i härlighet genom Kristus Jesus.

20 Åt Gud och vår Fader *vare* nu ära i evigheternas evigheter. Amen.

21 Hälsa varje helgon i Kristus Jesus. Bröderna som är med mig hälsar er.

22 Alla de heliga hälsar er, särskilt de som är av Kejsarens hus.

23 Vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er alla. Amen.

Till Filipperna skrivet från Rom, genom Epafroditus.